

indkomst, bevirker skattefradraget for skatteydere med store indtægter, at deres skattepligtige indkomster bliver væsentlig lavere end deres samlede indtægter. Derfor er skatteskalaernes procenter, navnlig for de større indkomster, langt højere end nødvendigt, dersom indkomstbeløbene ikke skulle nedsættes med fradrag for betalt skat. For københavnske forsørgere, der hverken har ret til hustrueller børnefradrag, udgør indkomstkatten (undtagen kirkeskat) for skatteåret 1954—55 af forskellige konstante indtægter således, udtrykt i procent af de skattepligtige indkomster og af indkomsterne uden fradrag for betalt skat, følgende:

Skattepligtig indk.	Hertil svarende samlet indk.	Indkomstskat	Indkomstskat i pct. af	
			skattepl. indkomst	samlet indkomst
kr.	kr.	kr.	pct.	pct.
6 000	6 811	811	14	12
12 000	15 002	3 002	25	20
30 000	45 347	15 347	51	33
100 000	178 594	78 594	79	44

For at beskatte en konstant samlet indkomst på ca. 45 000 kr. med 33 pct., må indkomstkatten som følge af skattefradraget således udskrives med 51 pct. af den tilsvarende skattepligtige indkomst, og er den samlede indkomst ca. 180 000 kr., skal der udskrives 79 pct. af den hertil svarende skattepligtige indkomst, når skatten skal nå op på 44 pct. af skatteyderens virkelige indtægt. De høje satser, som skattefradraget nødvendiggør, virker kun efter deres hensigt, når det skattefradrag, som skatteyderen kan fratragke ved opgørelsen af indkomsten, svarer nogenlunde til den pålignede skat. I det følgende er der bl. a. gennem en række eksempler på indkomstbeskatning med fuldt eller begrænset skattefradrag gjort nærmere rede for samspillet mellem de gældende skattesatser og skattefradraget. I de fleste tilfælde er det endvidere til sammenligning anført, hvorledes beskatningen vil blive efter de forelagte forslag til skattelove, hvor skattefradraget er begrænset til den almindelige kommunale indkomstskat. Ved alle skatteberegninger såvel efter gældende regler som ifølge forslag er der set helt bort fra kirkelige afgifter. Endelig er de samlede indkomstbeløb, der er anført i det følgende, opgjort som skatteyderens indkomst, efter at fradrag for forsikringsudgifter samt eventuelle lønmodtagerfradrag er foretaget, men forinden betalte skatter er fratrukket. Opgjort på denne måde svarer de samlede indkomster til de skattepligtige indkomster med tillæg af skattefradrag.

I. Beskatning af varierende indtægter.

Skattefradraget omfatter ifølge bestemmelsen i statskattelovens § 6 d de beløb, der i løbet af indkomståret „er udredet i personlig pålignede skatter.“ Indkomståret svarer som regel til kalenderåret, medens opkrævningsperioden for de skatter, der pålignes indkomsten i et kalenderår, er forskudt, idet den begynder 3—6 måneder efter udgangen af det kalenderår, hvori indtægtsbeløbene er indtjent, og strækker sig over ca. 12 måneder. Denne forskel mellem indkomståret og opkrævningsår bevirker, at de indkomstskattebeløb, der er betalt i løbet af et kalenderår, f. eks. 1953 og fratrukket ved indkomstopgørelsen for det tilsvarende skatteår, skatteåret 1954—55, normalt er sammensat af skattebeløb, der er udskrevet for de to foregående skatteår, skatteårene 1952—53 og 1953—54, på grundlag af indkomsterne i de to forud for disse liggende kalenderår, 1951 og 1952.

I nogle kommuner drejer det sig om halvdelen af indkomstkatten for hvert af de to foregående skatteår. Dette gælder f. eks. Københavns kommune, hvorfra en række eksempler i det følgende er hentet. I andre kommuner er opkrævningsterminerne fastsat således, at de nævnte skattefradrag omfatter indtil $\frac{3}{4}$ af indkomstkatten for det seneste af de to foregående skatteår, skatteåret 1953—54, og en tilsvarende mindre del af indkomstkatten for det første af de to skatteår, skatteåret 1952—53.

Endvidere er der ved opgørelsen af de skattepligtige indkomster, der er lagt til grund ved udskrivningen af de fradragsberettigede skatter for skatteårene 1952—53 og 1953—54, på tilsvarende måde fratrukket betalte skattebeløb, der hidrører fra indkomstbeskatningen for skatteårene 1950—51, 1951—52 og 1952—53 og så fremdeles. Skattefradraget bevirker derfor, at indkomstkatten for et givet skatteår påvirkes såvel af skatteyderens indtægter i en række forudgående år som af udskrivningsreglerne for de tilsvarende skatteår.

Hvis nu både skatteyderens indtægter og udskrivningsreglerne har været uændrede igennem en årrække, vil der indtræffe en ligevægt, hvor indkomstkatterne fra år til år er uforandrede. I så fald vil de skattebeløb, der fratrækkes ved indkomstopgørelsen for et givet skatteår, være beregnet på grundlag af samme skattepligtige indkomster som skatterne for det pågældende skatteår. Disse skattebeløb kaldes ligevægtsskatter. Skattefradrag og pålignede skatter vil da være lige store og uforandrede fra år til år. Under disse specielle forudsætninger er det teknisk muligt at undlade at fore-